

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Εν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ 1/2 τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Λογίζεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Τὰ ἐν Ρωσίᾳ ἐν σχέσει πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν). — Ἡ αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος. — Οἱ ἀφανεῖς δεσμοὶ τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος πρὸς τὰ ἀλύτρωτα αὐτῆς τμήματα. — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι — Θράκη (περὶ Γιουμουλτζίνας). — Οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες καὶ τὸ πολιτιστικὸν μέλλον τῆς Ἑλλάδος (ὁ λόγος τοῦ κ. Δάμου καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ συμπεράσματα). — Οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 2 Νοεμβρίου 1905

Τὸ ἀναπότρεπτον, ἅτε ὁρμέμφυτον συναίσθημα τῆς εὐαρεσκείας ἐπὶ τῷ συντριμμῷ ἐγὼ καὶ κεκαρυγμένου τῶν ἡμετέρων ἐθνικῶν δικαιῶν, ὑποχωρεῖ εἰς τὸ συναίσθημα τῆς φρίκης ἐπὶ τοῖς τελοῦμένοις σήμερον ἐν τῇ ὁμοδόξῳ Ρωσίᾳ καὶ πέραν τούτου τοῦ συναίσθηματος εἰς τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὸ μέγα τοῦτο τμήμα τῆς ἀνθρωπότητος εἰσέρχεται, ὡς ὅλα περίπου τὰ ἄλλα ἔθνη, διὰ τοῦ ἐν αἵματι λουτροῦ εἰς νέαν περίοδον βίου ἀνθρωπινωτέρου, ἀγωνιστῆς μέγας καὶ πλεῖστα ἐπαγγελόμενος εἰς τὸ ἐνδοξόν στάδιον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἡμερώσεως, ἐξ οὗ ἀπέτρεψεν αὐτὸ θεοκρατικὸς δεσποτισμὸς ἀνηκούστως ἀναισθητός καὶ κωφὸς πρὸς τὸν σύγχρονον βίον τοῦ πολιτισμένου κόσμου.

Χαίρομεν ἐφ' οἷς πάσχει τὸ ἀνήμερον θηρίον τοῦ δεσποτισμοῦ, τοσούτω μᾶλλον, ὅσῳ μείζονες ἦσαν οἱ φόβοι παντός ζῆλτου τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐκ τοῦ ἑταίρου τούτου, ὅπερ ἂν σωφρονέστερον διόκει τὰ νὰ ἐκείνῳ ἡδύνατο νὰ φέρῃ ὀλοκλήρον τὴν Εὐρώπῃ εἰς τὰς κρισίμους ἐκείνας καὶ ἀγωνιώδεις στιγμὰς, ἐν αἷς εὐρέθη ἡ ἀνθρωπότης πρὸς τῆς ἐν Σαλαμίνι ναυμαχίας.

Χαίρομεν ἐπὶ μᾶλλον ἡμέτις ἰδίᾳ οἱ Ἕλληνες οἱ συγγενέστατοι πάντων τῶν ἄλλων ἐθνῶν πρὸς τὸ ρωσικὸν ἔθνος διὰ τῶν πνευματικῶν δεσμῶν τοῦ κοινοῦ θρησκευματος, διὰ τῶν ἱστορικῶν δεσμῶν, οὓς ὀλοκλήρῳ αἰῶνι πνευματικῇ ἐπαφῇ τοῦ ἑλληνικοῦ Βυζαντίου παγίους ἐχάλευσεν ἀνὰ μέσον τῶν δύο λαῶν, ὅτι διὰ τῆς κολοσσιαίας νῦν ἐν Ρωσίᾳ αἰματηρᾶς κινήσεως θραύονται καὶ καταπίπτουσιν οἱ φραγμοί, οἵτινες ἐχώρισαν τὰ δύο ἔθνη, καὶ ἐνοῦνται καὶ πάλιν ἔθνος πρὸς ἔθνος ἀνευ διερμηνέων ἀλλοιούντων τὰς θελήσεις καὶ τὰς προθέσεις ἐκατέρωθεν καὶ ἀναμινήσκονται ὅλα τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ ὀφείλει, ὅλα ὑποχρεῖται νὰ ἀνταποδώσῃ καὶ ὅλα νὰ ἀνταπετιθῇ.

Τοὺς ἀμοιβαίους τούτους λογαριασμοὺς τοῦ ρωσικοῦ καὶ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπλαστογράφει μέχρι σήμερον δεσποτισμὸς ἔξωθεν μὲν τὴν εὐσεβεῖαν περιβεβλημένος, ἐνδοθεν δὲ ὑπερπλήρης ὡν ὑποκρισίας καὶ ψεύδους καὶ ἀνθρωπικότητος, τῶν συνήθων τούτων ἐρεισμάτων ἀχοριάστου ἀρπαγῆς καὶ πλεονεξίας.

Ἄλλ' ἐπὶ πάντα ταῦτα ἐλπίζομεν οὐχὶ ὡς ἐπὶ καρπὸς τῆς αὔριον. Ὁ ἄμορφος καὶ ἀπλαστός κολοσσὸς ἐξεγερθεὶς τοῦ ὕπνου, ἐν ᾧ ἐπὶ χιλιετηρίδας ὅλας ἐκοιμήτο, κατ' ἀνάπορον τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων πορᾶν, ὅν θ' ἀδύνηθ' ἔτι εὐρὴ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸν εὐθὺν δρόμον, πολὺ δὲ θ' ἀβραδύνῃ νὰ μεταπέσῃ ἀπὸ τοῦ δρόμου τῆς καταστροφῆς, εἰς ἣν κυλίστα σήμερον ἀκατάσχετος, βίαιος, φοβερός καὶ μετὰ φρικώδους ἀγριότητος τινάσσεται, εἰς τὸν δρόμον τῆς δημιουργίας καὶ τῆς ἀναπλάσεως.

Ἔως τότε, ὅτε ἡ ἀνθρωπότης καὶ πρῶτοι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες θ' αἰρετίζομεν τὸν σφριγῶντα καὶ νεαρόν τοῦτον ἀθλητὴν τοῦ πολιτισμοῦ, μακροὶ θ' ἀπαρῶμεν χρόνοι, οὓς φαίνεται διὰ τὸ παντοδυνάμου δακτύλου τῆς παρρημύλλης ἡ θεία Πρόνοια εἰς ἀναψυχὴν καὶ ἀνακούφισιν τῶν ὑπὸ τοῦ φοβεροῦ συντριμμένου νῦν δεσποτικοῦ μεγαλείου τῆς Ρω-

σίας, πιεζομένων λαῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς περισυλλογὴν καὶ ἀνασύνταξιν τῶν οἰκείων δυνάμεων, ὅπως ἀμυνθῶσιν ὑπὲρ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐθνικῆς αὐτοτελείας.

Πρὸς ἡμᾶς ἰδίᾳ τοὺς Ἕλληνας σαλπίζει ἡ θεία Πρόνοια τὸ σάλπισμα τοῦτο. Ὁ ἐντεῦθεν τοῦ Δουναβίου σλαβισμὸς ἐγκαταλείπεται μόνος νὰ ἀντιπαλαίῃ πρὸς τὸν αἰώνιον αὐτοῦ ἐχθρόν, τὸν Ἑλληνισμόν, τὸν μαχόμενον νὰ φυλάξῃ ἰδικὰς τοῦ τὰς χώρας, ὡς ἑλληνικῆς γινώσκει ὁ κόσμος, ὡς ἑλληνικῆς ἔβαλε τὸ αἷμα τοῦ, ὡς ἑλληνικῆς κατέστησε τὸ ἄθῳνατον πνεῦμά τοῦ.

Ἀς ἀναβαρῆται νῦν οἱ παρ' ἡμῶν μικροψυχοὶ οἱ φαντασθέντες μετὰ ἀδίκαιολογίᾳ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας μικρονοίας, ὅτι τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης πραγμάτων μόνος κύριος καὶ δεσπότης ἀπέμεινεν ἡ βία καὶ τῆς λογικῆς τὸ κράτος καὶ ὅτι τρισημιετὴς ἀπαράμιλλος ἱστορία ἡδύνατο στιγματίζεσθαι νὰ διαγραφῇ διὰ τῆς ἀλογίστου αἰχμῆς τοῦ δόρατος ἐνός Κοζάκου. Ἀς λωφῇ δὲ καὶ ἡ αὐθάδως μεγαλορρημὺν σοφία ἡ ὑποτάσσουσα τὴν ἐπιστήμην εἰς τὰ κελεύσματα ἀνθρώπων συμπερόντων καὶ καθιστώσα αὐτὴν μισθὸν μάντιν ἐπικρατήσεως ἀρχῶν, αἵτινες, ἂν ἐπεκράτουν, θ' ἀδίσειον τὴν πίστιν τῆς ἀνθρωπότητος ἐπὶ τὰς ἀναλλοίωτους ἀρχὰς τοῦ δικαίου, τῆς ἠθικῆς, τῆς ἀληθείας καὶ θ' ἀκατήσχυνον τὸν πολιτισμὸν τῆς Εὐρώπης. Σοφὸς τις Γερμανὸς λέγομεν, οἵτινες ἐσπευσαν ἤδη νὰ διορίσωσιν κληρονόμους τοῦ ἑλληνικοῦ Βυζαντίου καὶ τῆς ἑλληνικῆς μεγάλης Ἐκκλησίας τοὺς Ρώσους!

Ἀρὰ γε οἱ Ἕλληνες θ' ἐνωπιτῶμεν τοῦ μεγαλοφώνου καὶ διατόρου τούτου σαλπίσματος τῆς θείας Προνοίας;

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ὁ εἰδικὸς περὶ τὰς στατιστικὰς ἐρευνᾶς κ. Ἀριστ. Ν. Παναγιωτίδης ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ «Οἰκονομικῇ Ἑλλάδι» (φύλ.) ὑπ' ἀριθ. 47 τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1905) τὸ ἐπόμενον ἄρθρον, ὅπερ καταχωρίζομεν ὡς χρησιμὸν τὴν πηγὴν διὰ τὴν ἐξακολουθοῦσαν ἐν τῷ «Ἀγῶνι» ἡμετέραν μελέτην περὶ τοῦ **Πόσου τοῦ Ἑλλήνων**.

Ἀπὸ τινων ἡμερῶν συνεπληρώθησαν ἐννέα ἔτη ἀκριβῶς, ἀφ' οὗ, κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1896, ἐγένετο ἡ τελευταία ἀπογραφὴ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἐξακριβωσασα τότε πληθυσμὸν 2,433,806 κατοίκων. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ προσεχέος ἔτους θέλει συμπληρωθῇ δεκαετία, καὶ τότε πρέπει, κατὰ τὸν νόμον, νὰ γείνῃ νέα ἀπογραφὴ τῶν κατοίκων τοῦ Κράτους, ὅπως φανῇ πόσον ᾤξυνεν ἐν τῷ μεταξύ ὁ πληθυσμὸς ἡμῶν. Εἰς τὰ μᾶλλον προημέρια ἐν τῷ πολιτικῷ Κράτῳ τοῦ κόσμου, αἱ ἀπογραφαὶ τοῦ πληθυσμοῦ ἐνεργοῦνται ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν. Ἄλλ' ἐκεῖνα ἔχουσι Στατιστικὰς ὑπηρεσίας, αἵτινες λειτουργοῦσιν ἄριστα, ἐν ᾗ ἡμεῖς δὲν ἔχομεν Στατιστικὴν, ἔστω καὶ κακὴς λειτουργοῦσαν. Διὰ τοῦτο δὲ, ὅσκις ἐγένετο ἀπογραφὴ ἐνηρηγμένη κατὰ τὸν τρόπον τὴν πλημμελῆ, ὅπως πάντες ν' ἀντιληφθῶσιν, ὅτι πολλοὶ τῶν κατοίκων, καὶ κυρίως ἐκ τῶν κατωτέρων τάξεων τοῦ πληθυσμοῦ, δὲν ἀπεγράφησαν, καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, διότι οὐδεμία ποτὲ εἶχε ληρῆθ' ἐμέριμα, ὅπως διοργανωθῇ ἡ ὑπηρεσία σὺν κατὰ τὸν τρόπον ἐγγυώμενον ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγότερα λάθῃ καὶ παραλείψεις, καὶ οὐδέποτε ἐγένετο ἐλεγχος πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς καλῆς ἢ μὴ ὑπὸ τῶν ἀπογραφῶν διεξαγωγῆς τῆς ἀνατεθείσης αὐτοῖς ὑπηρεσίας. Καὶ ἐνεκα τοῦ λόγου τούτου ὁ ἐκάστοτε ἐπιστήμιος ἐξακριβούμενος διὰ τῶν ἀπογραφῶν πληθυσμὸς τοῦ Βασιλείου συνέβαινε νὰ εἴναι κατὰ 5-10 τοὶς οἱ ὑποδεέστερος τοῦ πραγματικοῦ. Καὶ ὅμως παρ' ἡμῶν πρὸ πάντων ἐπρεπε νὰ λαμβάνωνται ὅλα τὰ ἀνθρωπίνως δυνάτα μέτρα, ὅπως ὁ πληθυσμὸς ἀπογραφῆται μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἀκριβείας, διότι ἀρκετὰ ὀλίγοι εἰμένα καὶ δὲν εἶναι καμμία ἀνάγκη διὰ τῶν ἀπογραφῶν μας νὰ παρουσιάζωμεθα εἰς τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπὶ ὀλίγους. Καίτοι ὅμως, ἐν ταῖς ἀπογραφαῖς αἰτίαι ἐνηρηγῆσαν ἐν τῷ παρελθόντι, δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐξακριβωθῇ ὀλοκλήρως ὁ πραγματικὸς πληθυσμὸς, ἀλλ' ἀρκετοὶ ἐκάστοτε διεξέφευγον τὴν ἀπαιτήσιν. ἔνεκεν ἀνοήτῳ πολὺ ἔλαττον καὶ φρόνως διαδεδομένῳ παρὰ τοῖς μὴ ἀνεπτυγμένοις τῶν πολιτῶν, ἀπεδείχθη οὐχ ἥττον ἡ παρήγορος ἀλήθεια, ὅτι ὁ πληθυσμὸς ἡμῶν εἰς τῶν τάχιστα αὐ-

ξανόμενον ἐν Εὐρώπῃ. Διότι τὰ μνημονευθέντα λάθῃ τῶν ἀπογραφῶν δὲν εἶναι ἐκ τῶν δυναμένων νὰ καταστῶσιν ἀναξίιστα ἀπολύτως τὰ ἐξαγόμενά των, ἀλλ' ἀπλῶς εἶναι λάθῃ πείθοντα, ὅτι οἱ παρουσιάζομενοι ἐκάστοτε ἐπίσημοι ἀριθμοὶ εἶναι πάντως κατώτεροι τῆς ἀληθείας.

Μία ἐπισκόπησις τῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ βασιλείου μέχρι τοῦ 1896 γενομένων ἀπογραφῶν θέλει πείσει ἡμᾶς, ὅτι ὅντως ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς εἰς τὰς ταχύτερον αὐξανόμενος.

Κατεργόμενοι μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Καποδιστρίου, βλέπομεν, ὅτι ἐν ἔτι 1829 ὁ πληθυσμὸς τῶν ἐπαρχικῶν τῶν ἀποτελουσῶν τὸ παλαιὸν βασιλεῖον ὑπολογίζετο, κατὰ ἀπαρίθμησην περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου, εἰς **650,738** ψυχάς. Τούτων 305,805 κατέκρινον τὴν Πελοπόννησον, 172,850 τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα καὶ 169,100 τὰς Νήσους. Μετὰ ἐννέα ἔτη, ἤτοι τῷ 1838, γενομένης ἀπογραφῆς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Ὀθωνος, ὁ πληθυσμὸς ἐφάνη ἀνελθόντις **782,077** κατοίκους. Μετὰ δέκα ἔτη, τῷ 1848 εἶχεν ἀνέλθει εἰς **986,731**, καὶ μετ' ἄλλα 13 ἔτη, τῷ 1861, εἶχε συμποσῶθ' εἰς **1,096,810**. Ἡ τελευταία αὕτη ἀπογραφὴ θεωρεῖται ἡ σχετικῶς ἐπιμελέστερον τῶν προηγουμένων διενεργηθεῖσα.

Οὕτως ἀπὸ τοῦ 1838 μέχρι τοῦ 1861, εἰς διάστημα 23 ἐτῶν, οἱ κάτοικοι τοῦ βασιλείου εἶχον αὐξήσθ' ἀπὸ 752,077 εἰς 1,096,810 ἢ κατὰ 344,733 ψυχάς. Αὐξήσις ἀναλογουσα πρὸς 13 1/2 ἐπὶ 1000 κατοίκων ἐτησίως.

Ἐν ἔτι 1864 ἠνώθη ἡ Ἑπτανήσος, ἡ ὁ πληθυσμὸς κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1862 ἦτο **228,631**. Τῷ 1870 δὲ, ἐνηρηγῆθ' ἀπογραφὴ τοῦ Κράτους, ὅπερ ὁμοῦ μετ' ἡ Ἑπτανήσῳ ἐφάνη ἔχον πληθυσμὸν **1,437,894** κατοίκων. Ἡ ἀπογραφὴ τοῦ 1879 ἔδωκε πληθυσμὸν **1,679,470** κατοίκων. Τῷ 1881 ἠνώθη ἡ Θεσσαλία, ἡ ὁ πληθυσμὸς, γενομένης ἀπογραφῆς τὴν 3 Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐφάνη συμποσῶμενος εἰς **299,677** κατοίκους. Ἡ ἀπογραφὴ τοῦ 1889 δι' ὅλον τὸ βασιλεῖον, ὁμοῦ μετ' ἡ Θεσσαλίαν, ἔδωκε πληθυσμὸν **2,187,208** κατοίκων, ἡ δὲ τοῦ 1896 ὡς εἴρηται, **2,433,806**.

Εἰπὼν ἀνωτέρω, ὅτι διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ 1838 μέχρι τοῦ 1861 χρονικὸν διάστημα, ἡ ἐτήσια αὐξήσις τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἀπεδείχθη ἀνερχομένη εἰς 13 1/2 ἐπὶ 1,000 κατοίκων. Διὰ νὰ ὑπολογισθῇ ἡ ἀπὸ τοῦ 1861 μέχρι τοῦ 1896 ἀναλογία τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτήσιας αὐξήσεως, πρέπει, ἀπὸ τοῦ ἐν ἔτι 1896 ἐξακριβωθέντος, ὡς ἄνω, πληθυσμοῦ τῶν 2,433,806 κατοίκων, νὰ ἀφαιρέσωμεν τὸν πληθυσμὸν τῆς Ἑπτανήσῳ καὶ τῆς Θεσσαλίας, συμποσῶμενον ὁμοῦ εἰς 662,738 κατοίκους. Ὅσως, ὑπολείπεται διὰ τὰς παλαιὰς ἐπαρχίας πληθυσμὸς **1,771,138**. Ἡτοῖ ἐντός 35 ἐτῶν οἱ κάτοικοι τοῦ παλαιοῦ βασιλείου ᾤξυνον κατὰ **674,358** ψυχάς. Ἡ αὐξήσις εἶναι 62 οἱ 100 διὰ τὰ 35 ἔτη. Ἡ δὲ ἐτήσια αὐξήσις ἀναλογεῖ πρὸς **17** ἐπὶ **1,000** κατοίκων.

Ἐν τούτοις, ἡ αὐξήσις αὕτη ἀφορᾷ μόνον τὸ παλαιὸν Βασιλεῖον, ὅπερ, ὡς περιλαμβανόν τὴν πρωτεύουσάν καὶ τὸν Πειραιᾶ, ἐκλυοῦσας πληθυσμὸν καὶ ἐκ τῶν ἀλυτρώτων χωρῶν, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μᾶλλον ἐννοούμενον ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ. Διὰ νὰ προσδιορίσωμεν τὴν ἀναλογίαν τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτήσιας αὐξήσεως τοῦ Β. Βασιλείου, δέον νὰ λάβωμεν ὡς βάσιν τὸν ὑπολογισμὸν ἡμῶν τὸν ἐν ἔτι 1881, ἤτοι ἔματ' ἡ προσαρτήσις τῆς Θεσσαλίας, πληθυσμὸν αὐτοῦ, ὁ υπολογιζόμενος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1879 τὴν προσθήκῃ τοῦ Θεσσαλικοῦ πληθυσμοῦ, εἰς 2,018,463 κατοίκους. Ἐπειδὴ δὲ, ὡς εἴρηται, ἡ τελευταία ἀπογραφὴ, γενομένη τῷ 1896, ἔδωκε 2,433,806 κατοίκους, ἔπειτα, ὅτι ἐν διαστήματι 15 ἐτῶν ὁ πληθυσμὸς τοῦ ὅλου βασιλείου ᾤξυνον κατὰ 415,343 ψυχάς. Ἡ αὐξήσις αὕτη ἀναλογεῖ πρὸς 14 ἐπὶ 1,000 κατοίκων ἐτησίως.

ὑπολογίζοντες, ἄρα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐξήσεως ταύτης τῶν 14 ἐπὶ τοῖς χιλίοις ἐτήσιως, εὐρίσκομεν, ὅτι φέτος, ἤτοι τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1905 ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος δέον νὰ ἀνέρχεται εἰς **2,758,000** κατοίκων τὸν δὲ Ὀκτώβριον τοῦ 1906, ὅτε ἡ δεκαετία συμπληρωθῇ, θ' εἴη συμποσῶθ' εἰς **2,800,000** ψυχῶν περίπου.

Ἄλλ' ἂνωτέρω εἴρηται, οἱ ὑπὸ τῶν ἀπογραφῶν παρουσιάζομενοι ἀριθμοὶ εἶναι κατὰ 5-10 τοὶς οἱ ὑποδεέστεροι τοῦ πραγματικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας. Δεχόμενοι ὅτι τὸ ἐπὶ ἐλαττον λάθος τοῦτο ἀνέρχεται μόνον εἰς 5 τοὶς οἱ, —καίτοι κρίνουν τίς ἐκ τῶν λαθῶν τῆς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ ἀπογραφῆς τεῖναι νὰ τὸ πιστεύσῃ ὡς ἀρκετὰ ἀνώτερον— δέον νὰ προσθεσώμεν ἑτέρας 140,000 ψυχῶν, ὅπως εὐρωμεν τὸν πραγματικὸν ἐν ἔτι 1906 πληθυσμὸν τοῦ Κράτους, ὅστις πάντως δὲν θ' ἀπέχῃ πολὺ τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων.

ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα πένθος ἀπορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπροῦδην διευθυντὴν
Ὅδός Ἰεσοκράτους 5

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδεύονται

Θὰ παρατηρήσῃ τις ὅτι, ὅτε δὲν λαμβάνω ὑπ' ὄψιν τοὺς πληθυσμοὺς οὓς ἀφαιρεῖ ἐκ τοῦ Κράτους ἐτήσιως ἡ μετανάστευσις, ἀνερχομένη εἰς δέκα ἕως δώδεκα χιλιάδας διὰ μόνον τὴν Ἀμερικὴν, καὶ εἰς ἀρκετὰς ἀκούη χιλιάδας δι' ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ, δὲν ἔχουσι δικαίον οἱ τοιαῦτα τυχόν παρατηροῦντες, διότι αἱ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν μεταναστεύσεις ἀντισταθμίζονται κατὰ μέρος μὲν ἐκ τῶν ἀντιστρόφων μεταναστεύσεων, τῶν ἀπὸ τῶν ἀλυτρώτων ἑλληνικῶν χωρῶν εἰς τὸ ἐλεύθερον Κράτος, κατὰ μέρος δὲ ὑπὸ τῶν ἐπανακαμπτόντων εἰς Ἑλλάδα ἐξ Ἀμερικῆς καὶ ἄλλων μερῶν μεταναστῶν. Τὸ πρᾶγμα δὲν καθίσταται εἰς τοὺς πολλοὺς αἰσθητόν, διότι οἱ ἐκ τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων πρὸς ἐγκατάστασιν ἐρχόμενοι καὶ οἱ ἐπανακαμπτόντες μετανάστες, ἀφικνοῦνται κατὰ μονάδας, ἀνὰ τρεῖς ἢ πέντε ἢ δέκα καθημερινῶς, ἐπὶ διαφόρων ἀτμοπλοίων, εἰς διαφόρους δὲ τοῦ Κράτους λιμένας ἀποβιβάζονται, ἐν ᾧ οἱ εἰς Ἀμερικὴν μεταναστεύοντες φεύγουσιν ἀθρόοι, ἀνὰ πεντακόσιους ἢ χιλίους ναυλόντες, εἰδικὰ ἀτμοπλοία ὑπὸ τῶν Ἑταιρειῶν τῆς μεταναστεύσεως ἐπὶ τούτῳ διατιθέμενα, καὶ ἀναχωροῦσιν ἐκ Πειραιῶς μόνον ἢ ἐκ Πατρῶν, κατὰ διαλείμματα ἐντός τοῦ ἔτους καὶ οὐχὶ καθημερινῶς.

Βέβαιον λοιπὸν εἶναι, ὅτι αἱ Ἀθῆναι, ὁ Πειραιεὺς καὶ ἡ Θεσσαλία ἐκλυοῦσιν ἀρκετὰς χιλιάδας ὁμογενῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐρχομένων ὅπως ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὴν ἐλευθέραν πατρίδα, καὶ βέβαιον ἐπίσης εἶναι, ὅτι ὑπάρχουσι πολλοὶ ἐκ τῶν εἰς Ἀμερικὴν ἀπελθόντων ἐπανακαμπόντες εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν μετὰ μεγάλῃς ἢ μικρᾷς περιουσίας. Ἀλλὰ συμβαίνει καὶ κατὰ ἄλλο. Τὰ ὑπὸ τῶν μεταναστῶν ἐξ Ἀμερικῆς ἀποστελλόμενα χρήματα συντελοῦσιν εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γένων. Πρὶνίζονται θυγατέρες, πρὶνίζονται ἀδελφαὶ μεταναστῶν καὶ νυμφεύονται, ἐν ᾧ πρότερον ὡς ἀπροιχοὶ δὲν ἡδύνατο νὰ ἀποκατασταθῶσιν εὐχερῶς. Καὶ ἐν γένει, ἡ μετανάστευσις, ἐφ' ὅσον συντελεῖ εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ ἐν τῇ χώρᾳ χηρῆματος, συντελεῖ καὶ εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ, διότι, ὡς γνωστὸν, ὅπου κατορθοῦται νὰ ὑπάρχῃ εἰς ἄρτος περισσώτερος, θ' ἐγεννηθῇ πάντως καὶ εἰς ἀνθρώπους ἐπὶ πλεόν. Αὐτὸ εἶναι ἀξίωμα τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης ἀναμφισβήτητον.

Ἀλλ' εἰς τὰς συζητήσεις ταύτας διδὲι ἀφορμὴν ἡ ἑλλειψὶς Στατιστικῆς ὑπηρεσίας παρ' ἡμῶν. Διότι, ἐὰν ὑπῆρχε τοιαύτη, θ' εἴχομεν ἀνὰ πᾶν ἔτος καὶ ἀνὰ πᾶν τρίμηνον στατιστικὸν πινάκα ἀναγράφοντες, πόσοι ἐκ τῆς Ἑλλάδος μετ' ἐνέστευσαν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, καὶ πόσοι ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μετ' ἐνέστευσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπομένως, θ' ἐγινώσκομεν ἐπακριβῶς, ἐὰν ἡ μετανάστευσις μὲς ἀφαιρῇ ἢ μὲς προσθήκῃ πληθυσμὸν, καὶ πόσῃ ἢ ἐκ τούτου ὠφέλεια ἢ ζημία τῆς χώρας. Ἀλλὰ δυστυχῶς, παρ' ἡμῶν εἰσέτι δὲν κατενοήθη ἡ μεγάλη τῆς Στατιστικῆς χρησιμότης.

ΟΙ ΑΦΑΝΕΙΣ ΔΕΣΜΟΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΑΛΥΤΡΩΤΟΥΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ

Ἐργουεῖα ἐξωτερικῶν, προσεβίαι καὶ προξενοὶ εἶναι τὰ ὁρατὰ σύμβολα τῆς ἐπικοινωνίας τῆς ἐλευθερίας μητροπόλεως πρὸς τὰς θύλας αὐτῆς θυγατέρας. Αἱ χρυσοκόμηται στολαὶ τῶν, οἱ παρεσκευασμένοι ἐν ταῖς δημοσίαις τελεταῖς, καὶ ταῖς ἐορταῖς πανηγυρικοῖς αὐτῶν λόγοι συγκινοῦσι πολλὰς μὲρ δακρύων τὰ διψῶντα ἐκπύων ἐκείνα πληθύν.

Ἀλλὰ πόσα ἄλλα ρεύματα δὲν διασταυροῦνται εἰς τὰς ἀπαιτίας τῆς ἐπικοινωνίας φυλῆς καὶ πόσας εἰς τὴν ἀπλάνοντα ἀφανεῖς ἐπὶ τοῦ ὅλου σώματος τοῦ γένους συσφίγγουσαι εἰς ἀδιάσπαστον ὅλον τὰ διαφορὰ αὐτοῦ μέλη! Τίς δύναται νὰ μακρυῖται, ὅτι παλὺ πλεόν τοῦ ἀκάμπτου καὶ ἀγέρχου ἐν τῇ αἰσθητικῇ στολῇ τοῦ προξένου στερεωτέρας χαλκευεῖ τοὺς δεσμοὺς τῶν ἀγαθῶν τιμημάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς ἀφανῆς ἐργάτης, εἰς ἀσκήν χειρὸν ἀνακατασκευάζοντες τὴν αἰσθητικὴν ἀγνοούμενος. Καὶ ὅμως οὕτω ἔχει τὸ πρᾶγμα.

Ἡ ἐργατικὴ κυρίαρχὴ συνάδελφος Λεμεσιανὴ «Σαλαμίν» περιγράφουσα τὰς προόδους Μηχανουργείου τινὸς καὶ Χυτηρίου ἐν Λεμεσῷ προσθέτει καὶ τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις: «Κ

νόμου θέματος ήτο κατά τους βυζαντινούς χρόνους (ιδε γεωγραφικόν πίνακα μεσαιωνικού ελληνισμού (Κεϊπερ). Το Ημερολόγιον συνοπτικώς αναγράφει, ότι εν τῇ μητροπόλει ταύτῃ λειτουργοῦσι μία ἁπτική σχολή καὶ 92 ἄλλα πεντάκτια σχολεῖα. Ἀναμνηστικῶς ἀνακρίβει τις ὑπάρχει ἐν τούτῳ, ὡς πάντως ἀνακριβὲς θὰ εἴναι, ὅτι ἐν μόνον παρθεναγωγείον ὑπάρχει ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ τοσοῦτον ἀνεπτυγμένῃ ἐχούσῃ τὴν τῶν ἀρρένων ἐκπαίδευσιν. Διότι ἐκ τῶν διδασκόντων ἐν τοῖς 93 τούτοις σχολείοις 106 διδασκάλων μίαν μόνον ἀναγράφει διδασκάλισσαν. Βεβαίωτον ὅμως εἶναι ὅτι πολλοὶ εἶναι ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας ταύτης καὶ ἐγγίζει πρὸς τὴν κατ' ἀναλογίαν ἀλήθειαν τὸ Ἡμερολόγιον ἀναγράφον τοὺς μαθητὰς τῆς ὅλης ἐπαρχίας ὡς ἀνερχομένους εἰς 3450.

Μητροπόλις Περσπολίδας. Ὁ Μητροπολίτης αὐτῆς τιτοφορεῖται «Παραμυθίας καὶ Φιλισίων» καὶ τὸν θρόνον τοῦτον νῦν κατέχει ὁ Σ. Καλίνικος. Ἐδρὰ τῆς μητροπόλεως εἶναι ἡ πόλις Περσπολίς. Διοικητικῶς τὸ τμήμα τοῦτο τῆς Ἡπείρου ὑπάγεται εἰς τὸν νομὸν Ἰωαννίνων καὶ εἶναι ἐν τῶν ἀτυχεστάτων τμημάτων τῆς ὁθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Πλὴν τῆς ἄλλης κακῆς καταστάσεως πάσα ἡ πεποιθὴς χώρα ἀνέκει εἰς ἰσχυροὺς Ἀλβανοὺς βέρδης, ἀκμήμονες δὲ εἶναι οἱ ἀγρόται καὶ μοναχοὶ δούλοι τῶν βέρδων καὶ τῶν αὐθαρισιῶν τῶν βέρδων. Αἰσθητὴν βελτίωσιν ἐπέφευκεν εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ὁ νῦν Βασιλεὺς Ἰωαννίνων Ὁσμὴν πασῶς ἀνὴρ καταδεικνύει εὐκρινῆς ἐραστῆς τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐμφερούμενος ὑπὸ τῶν ἀρίστων διδασκῶν ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς χώρας.

Παρὰ τὰς ταλαιπωρίας ταύτας καὶ τὴν μαστιζοῦσαν τὴν χώραν πενίαν ἀκαμπτὸς ἔμεινε μόνον ἡ φιλομουσία τῶν κατοίκων φιλοτιμουμένων καὶ μὴ προδώσαν τὴν πολυθρύλητον τῶν Ἡπειρωτῶν φιλομουσίαν. Διότι ἐν τῇ μητροπόλει ταύτῃ λειτουργοῦσιν ἑλληνικὰ μὲν σχολεῖα δύο, δημοτικὰ δὲ 26, γραμματεῖα 48 καὶ παρθεναγωγεῖα 5 ἢ ἐν ὅλῳ 81. Ἐδίδασκον ἐν ὅλῳ 86, ὧν ὁκτὼ διδασκάλισσαι μαθητὰς μὲν 1924, μαθητρίδας δὲ 286 ἢ ἐν ὅλῳ μαθητευομένους 2210.

Μητροπόλις Βελλαῶς καὶ Κονιότσης. Ἐδρὰν αὐτῆς ἔχει τὴν πόλιν Κόνιτσαν, μητροπολίτην δὲ τὸν Σ. Κωνσταντῖνον ἐκ τῶν διαπεσπαστῶν ἱεραρχῶν τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας καὶ ἀποτελεῖ ἐν τῶν πολυανθρωποτέρων καὶ φιλομουσοτέρων τμημάτων τῆς Ἡπείρου. Τὰ κατὰ τὸ Ἡμερολόγιον λειτουργοῦντα ἐν τῇ μητροπόλει ταύτῃ σχολεῖα εἶναι 4 ἁπτικά σχολαῖ, 7 ἑλληνικὰ, 53 δημοτικὰ, 29 γραμματεῖα, 8 παρθεναγωγεῖα καὶ 11 νηπιαγωγεῖα ἥτοι ἐν ὅλῳ σχολεῖα 112, ἐν οἷς ἐδίδασκον ἐν ὅλῳ διδασκαλοὶ 122, ὧν 20 διδασκάλισσαι, μαθητὰς μὲν 3033, μαθητρίδας δὲ 1065 ἢ ἐν ὅλῳ μαθητευομένους 4098.

Μητροπόλις Ἠλιουπόλεως. Πρωτεύουσα αὐτῆς εἶναι τὸ Ἀϊδινιον, ἐξ οὗ, ὡς πολλὰκις ἐν τῷ «Ἀγῶνι» εἴπομεν, ὀνομάσθη ὁλόκληρος ὁ νομὸς Σμύρνης. Μητροπολίτης εἶναι ὁ Σ. Τάραςιος. Ἐν τῇ μητροπόλει ταύτῃ λειτουργοῦσι τὰ ἐπόμενα σχολεῖα: Ἡμερομνηστικὸν ἐν ἑνδεκά ἁπτικαῖς σχολαῖ, τέσσαρες δημοτικαὶ δέκα, ἐντε παρθεναγωγεῖα καὶ μικτὰ σχολεῖα 21 ἢ ἐν ὅλῳ 52 σχολεῖα. Ἐν αὐτοῖς ἐδίδασκον 70 διδασκαλοὶ καὶ 41 διδασκάλισσαι ἢ ἐν ὅλῳ 111 μαθητὰς μὲν 2572, μαθητρίδας δὲ 1798, τοῦτ' ἐστὶ μαθητευομένους ἐν ὅλῳ 4370.

Μητροπόλις Κασσίουπόλεως. Ἐδρὰς ἔχει δύο ἡ μητροπολίς αὐτῆς, τὴν Κασσίου πόλιν ἐπὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἥτις ὀρθότερον Καλλιούπολις ἔπρεπε νὰ ὀνομαζέται, καὶ τὴν Μάδυτον, ἀμφοτέρως πόλεις τῆς θρακικῆς χερσονήσου. Τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταύτης ἐπαρχίας προϊστάται νῦν ὁ Σ. Ἰερώνυμος. Ὁ «Ἀγῶν» ἐν τινι τῶν προηγουμένων αὐτοῦ τόμων ἐγραφεῖν ἐκτενεστὰς στατιστικὰς πληροφορίας περὶ τῆς θρακικῆς χερσονήσου. Τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ λειτουργοῦντα σχολεῖα εἶναι: 2 ἁπτικά, 9 δημοτικὰ, ἐν γραμματεῖον, παρθεναγωγεῖα δύο, νηπιαγωγεῖα 5, ἢ ἐν ὅλῳ σχολεῖα 22. Ἐδίδασκον δ' ἐν αὐτοῖς διδασκαλοὶ 22 καὶ διδασκάλισσαι 14 ἢ ἐν ὅλῳ 36, μαθητὰς μὲν 1600, μαθητρίδας δὲ 750 ἢ ἐν ὅλῳ μαθητευομένους 2350.

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον, θεοῦ θέλοντος, θὰ περὶ τῶν περὶ τὴν κατὰ μητροπολὶς στατιστικὴν ταύτην καὶ θὰ ἐπεκτείνωμεν ἐν τοῖς ἐξῆς περαιτέρω τὴν ἡμετέραν μελέτην περὶ τοῦ πόσι εἰμὲθα οἱ Ἕλληνες.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Εἴθε ἡ ἀρχὴ νὰ μὴ γίνῃ μόνον τοῦ παντὸς τοῦ ἡμῶν, ἀλλ' ἡ ἀρισταύτου συμπλήρωσις! Καὶ ἡ ἀρχὴ ἐγένετο ἡδὴ καὶ τὸ ἀγγελμα, διὸ μετὰ μακροτάτας ἀναβολάς, συζητήσεως, θεορέσεως, ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπέταξε τὸ συμβόλαιον περὶ ἀγορᾶς 60 χιλιάδων ὧλων Μάνλικρο εἰμὲθα βέβαιον, διὸ θὰ ἐμπλήσῃ χαρὰς τὸ Πανελλήνιον καὶ ἐλπίδος, διὸ τὸ ἔργον τοῦ ὀπλισμοῦ τοῦ ἔθνικου ἡμῶν στρατοῦ οὕτω ἀρξάμενον θὰ συμπληρωθῇ ἐγκαίρως, ὥστε τῆς ὥρας ἐπιστάσεως νὰ μὴ εὐρεθῇ ἡ Ἑλλάς ὡς αἱ μαρὰ παρθέναι ἔξω τοῦ νυμφῶνος. Τῇ 29 λοιπὸν τοῦ λήγοντος μηνὸς υπεγράφησαν μεταξὺ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Δ. Ράλλη καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν κ. Β. Βουδούρη, ὡς ἀντιπροσώπων τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου καὶ τῶν ἐντολο-

δίων τοῦ αὐστριακοῦ ἀπολογεῖον Στάινερ τὰ συμβόλαια, καθ' ἃ τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐντὸς διετίας 60,000 ὧλων συστήματος Μάνλικρο-Σενάνοιερ ἀντὶ τιμῆς 89 χροσὸν δραχμῶν ἀνὰ πᾶν ὧλον καταβλητέον εἰς δύο περιόδους. Ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ὄπλον γείων γνωστοποιήσεως τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ κυροῦντος τὴν σύμβασιν ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δαφείλει νὰ προκαταβάλῃ χρ. δραχ. 700,000, περὶ τῶν ἀντιθέτων δὲ ὑποχρεώσεων τοῦ καταστήματος προσήνεγκ' ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐγγυησὶν ἡ ἐν Βιέννῃ Κτηματικὴ Τράπεζα.

Ἐὰν τὸ κατάστημα μὴ δυνήθῃ δι' ὅσον δῆποτε λόγον νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀναληφθεῖσαν ὑποχρέωσιν τῆς παραδόσεως ἐντὸς διετίας τῶν 60,000 ὧλων, ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιστρέψῃ πάντα τὰ ὧλα τὰ ὁποῖα ἔχει παραλάβῃ καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφήν τῶν καταβληθέντων τῶν καταστήματι χρημάτων. Τὸ κατάστημα ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προμηθεύσῃ τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει, ἐὰν ζητήσῃ τοῦτο αὐτῇ, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὁρους 40,000 ἑξαδράκια μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1907. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὁρους τὸ ἀπολογεῖον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραδώσῃ τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει τὰ διὰ τὸ ἱππικὸν καὶ πυροβολικὸν ὧλα τοῦ αὐτοῦ συστήματος.

Ἡδὴ τὴν Κυβέρνησιν ἀπασχολεῖ τὸ ζήτημα τῆς προμηθείας τῶν ἀνάλογων φυσικῶν. Γνωστοῦ δὲ ὅντος, διὸ ἀπαιτοῦνται ἀνὰ 500 φυσίγγια δι' ἕκαστον στρατιώτην, διότι οἱ γενόμενοι πολιορκισμοὶ ἀπέδειξαν, διὸ δ' ὅσον δῆποτε πόλεμον ἡ κατανάλωσις τῶν φυσικῶν δὲν δύναται νὰ ἐνέλθῃ εἰς πλεονάζον τῶν 500 δι' ἕκαστον ἄνδρα τῶν δυνάμεων χωρὶς ἀποβλαβῆς, διὰ τὰς 6,000 ὧλων ἀπαιτοῦνται 30,000,000. Ἀν ἐν τῇ ὥρᾳ ἡμῶν πατριδὶ διήρχον ἐδούλια πολιτικὴ καὶ ἐνόησις ἐνεργείας, πρὸ πολλοῦ θὰ ὑπῆρχον τακτικὰ ἐργοστάσια φυσικῶν οὕτως ὥστε νὰ εἶναι αὐτάρκεις ἡ χώρα εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν πυρομαχικῶν καὶ μὴ διατελῇ ἐξαρτημένη ἐκ τῶν περιστάσεων τῆς τύχης. Πολλοὶ φροδίζοντες ἡμᾶς τὰ παραδείγματα τοῦ 1881 καὶ 1886, διὸ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Αὐστρία ἀπεργάσαντο τοὺς κανόνες τοῦ οἰκουμένου διόλου ἐξοργισμένοι στερῶν τὴν διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐξαγωγὴν ὧλων καὶ πολεμοφοδίων πρὸς τήρησιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς οὐδετερότητος. Διὰ τοῦτο μερίστη ἀνάγκη παρίσταται νὰ γίνῃ ταχεῖα καὶ τῶν φυσικῶν ἡ προμήθεια, ὡς δέον νὰ γίνῃ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ταχύτερον τῶν ὧρων τοῦ συμβόλαιου καὶ τῶν ὧλων ἡ προμήθεια. Εἰς τοῦτο δύναται νὰ συντελέσωσι καὶ οἱ ἀπανταχοῦ Ἕλληνες διπλοιδίοντες τὴν πρὸς τὰς εἰφορὰς ὑπὲρ τοῦ ἔθνικου ταμείου ζῆλον αὐτῶν. Πόσον παρήγορον διὰ τὴν πατριδὰ καὶ πόσον ὑπερφάνειαν δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὸν δυνάμενον νὰ προσφέρῃ 150 χροσὸς δραχμῶν, ἢ ἀπὸ τῆς ἀρίστης ἐνα στρατιώτην τῆς πατρίδος! Διότι ἡ δὴ δαπάνη φυσικῶν καὶ ὧλων δὲν ἀνέρχεται εἰς πλεονάζον τῶν 150 χρ. δραχμῶν. Πόσοι ἡμῶν εἴτε μακρὰν τῆς πατρίδος εὐρισκόμενοι εἴτε ὑπὸ τοῦ γήρατος καταβληθέντες, εἴτε ἐξ ἄλλου κωλύματος δὲν θὰ εὐρεθῶσι κατὰ τὴν ὑπεριτάν ἐκείνην ὧραν μακρὰν τῶν πεδίων τῶν μαχῶν, ἔστε ὁρμῶν τῆς ὑφίστησις τιμῆς τοῦ νὰ προκινῶνται οὐκ ὑπὲρ τοῦ ἀπαιτῶν ἀγιοτάτου καὶ σεμνοτάτου, τῆς πατρίδος! Καὶ πόσον παρήγορον καὶ ἀνακούφιαν τῆς ψυχῆς αὐτῶν δὲν θὰ αἰσθανθῶσι πάντες οὗτοι ἐὰν ὀπλίζοντες ἀνὰ εἰς ἀστρατιῶτην τῆς πατρίδος ἀναληφθῶνται κατὰ τὴν ὧραν ἐκείνην τὴν κρίσιμον, διὸ αὐτοὶ ὧλων τὸς γενναίους τοῦ ἔθνους προμάχους, διὸ διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐπληρώθησαν τὰ ὧλα τοῦ ἀνδροφόνου μολύβδου, ὅστις ἔστρωσε τὴν γῆν τὴν πατρίδα διὰ πτωμάτων πολεμίων! Οὐδένα τῶν Ἑλλήνων πρέπει νὰ κοιμῇ τὸ γεγονός, διὸ ἡ κυβερνήσις παρήγγειλεν ἡδὴ τὰ ὧλα, καὶ οὐδένα νὰ ἀφῇ ἡσυχίαν τὸ εὐγενὲς ὄνειρον τῆς συνδρομῆς εἰς τὴν ταχύτεραν τοῦ ἔθνους ἐξόπλισιν διὰ τῶν καρπῶν τῆς ἐντίμου φιλοπονίας του. Διότι ἢ ἀνὰ νικησόμενον πρέπει νὰ ἐντείνωμεν δὲ τὰς ἡμῶν τὰς δυνάμεις συντελοῦντες καὶ ἀγωνιζόμενοι σῶματι, χεῖρμασι, ψυχῇ.

ΜΕΤ ἐξαιρετικῆς ἐπισημότητος ἐγένετο τὸ ἀπόγευμα τῆς 28 τοῦ λήγοντος μηνὸς ἡ κατάταξις τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου πρίγκιπος Γεωργίου εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν τῶν Ἑδελπίδων.

Εἰδοποιηθεὶς ἀπὸ τῆς μεσημέρας μετέβη εἰς τὴν Σχολὴν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Βουδούρης συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπασιπτοῦ του κ. Χατζοπούλου καὶ ἀνέμενε μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Ζορμπὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ διαδοχικοῦ ζεύγους.

Ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος κατέβηκε τὴν 2 μ. μ. ἀκριβῶς ἐφ' ἑαυτῆς μετὰ τῆς πριγκίπισσας Σοφίας καὶ τοῦ καταταχθεομένου Υἱοῦ τῶν πριγκίπων Γεωργίου φέροντος τὴν σπολὴν τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς.

Τὰς Α. Υ. ὑπεδέχθησαν ὁ κ. Βουδούρης μετὰ τοῦ κ. Ζορμπὰ καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς. Μετὰ μακρὰν προστάλιν τοῦ κ. Ζορμπὰ πρὸς τοὺς μαθητὰς τῆς Σχολῆς, ἐλπίοντες διὸ εἶναι τιμὴ διὰ τὴν Σχολὴν ἡ κατάταξις τοῦ πρωτοτόκου Υἱοῦ τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, διέταχεν ὁ μικρὸς πρίγκιπς νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν παράταξιν, καταταχθεὶς εἰς τὸ δεξιὸν κέρα καὶ πρὸ τοῦ πρίγκιπος Χριστοφόρου.

Μετὰ ταῦτα τὸ διαδοχικὸν ζεύγος συνοδευόμενον διὰ τοῦ κ. Βουδούρη καὶ τοῦ κ. Ζορμπὰ περιήλθεν δὲ τὰ διαμερίσματα τῆς Σχολῆς ἐπιθεωρήσαντες λεπτομερῶς αὐτὰ.

Ἐπερατὴ ἦδη ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐπιθεωρίας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὁ καταρτισμὸς τῶν σχεδίων τῶν ἀνεργησόμενων νέων στρατιῶν, κατηρτίσθησαν δὲ καὶ οἱ σχετικοὶ προϋπολογισμοί.

Ἡ ὅλη δαπάνη διὰ τὴν ἀνέγειν τῶν στρατιῶν προϋπολογίσθη εἰς 12 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ὑπερβολικὸν καὶ δὲν δύναται ν' ἀποφασίσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους διὰ τόσον μεγάλῃς δαπάνης, σκέψις γίνεται ἐν τῇ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν νὰ συσταθῇ εἰς τοὺς δημοφίλους εἰς τὸν ὅποιον τοὺς δήμους θ' ἀνεγερθῶσι οἱ νέοι στρατιῶτες, νὰ χορηγήσωσιν δωρεὰν τὰ ἀπαιτησόμενα γήπεδα.

ΕΝΤΟΣ τῆς ἐβδομάδος ἀπέρχεται ἐντεῦθεν ἡ ἐκναυπηγὼν καὶ μηχανικῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ἡλίου ἐπιτροπῆς, ἡ ὁμοθεσία ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅπως ἐπιλέκτῃ τὴν ναυπηγῶν τῶν ἀντιτορπιλικῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ διανεμηθῇ καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς θὰ μεταβῶσιν εἰς τὰ ἐργοστάσια «Γιάρου» οἱ δὲ εἰς τὰ ἐργοστάσια «Βουλκάν». Ὁ κ. Ἡλίας θὰ ἐπισκέπηται ἐναλλάξ καὶ τὰ δύο ναυπηγεῖα.

—**ΤΗΝ** παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ τελευταία κλήρωσις τοῦ συγχρονισθέντος ἤδη διὰ νόμον μετὰ τοῦ λαχείου τοῦ ἔθνικου στόλου λαχείου τῶν Ἀρχαιοτήτων. Κατ' αὐτὴν

ἡ ἀριθ.	146,171	ἐκέρδ.	δραχ.	25,000
ἡ »	70,640	»	»	3,000
ἡ »	34,283	»	»	2,000
ἡ »	109,100	»	»	1,000
ἡ »	98,983	»	»	500

μετ' αὐτοὺς πενήκοντα ἑτεροὶ ἀριθμοὶ ἐκέρδησαν ἀνὰ δραχ. 100 καὶ ἑτεροὶ διακόσιοι ἀριθμοὶ ἐκέρδησαν ἀνὰ δραχ. 50 ἕκαστος.

ΤΟ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν διέταξε τηλεγραφικῶς τοὺς ταμίαις τοῦ κράτους ὅπως μέχρι τῆς 5 Νοεμβρίου υποβάλωσι τηλεγραφικῶς τὰ ἀποτελέσματα τῶν εἰσπραξέων τῆς χρήσεως τοῦ 1904 ληγουμένης τῆς 31 Ὀκτωβρίου, μέχρι δὲ τῆς 10 Νοεμβρίου υποβάλωσι καταστάσεις τῶν εἰσπραξέων.

Κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε συγκεντρωθέντα ἀποτελέσματα αἱ ταμιακαὶ εἰσπράξεις παρουσιάζουσι πλεόνασμα 1,000,000 περίπου δραχμῶν.

ΣΥΜΦΩΝΩΣ πρὸς τὸ καταρτισθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν νομοσχέδιον περὶ «Γενικὸν Ἐπιτελεῖον τοῦ Ναυτικοῦ» συγκροτεῖται μόνιμον ἐπιτελεῖον ἔχον τὰ γραφεῖα ἐν τῇ ὑπουργείῳ τῶν ναυτικῶν καὶ ἀνεξάρτητον ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐπιτελεῖον τοῦ ὑπουργοῦ.

Τὸ ἐπιτελεῖον θὰ ἀπαρτίζεται ἐξ ἐνὸς πλοίαρχου, τριῶν ἀντιπλοίαρχων ἢ πλωταρχῶν καὶ τεσσάρων ὑποπλοίαρχων καὶ ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου Συμβουλίου ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν τοῦ Ναυτικοῦ.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν οὐσιαστικῶς ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τῶν ὧρων τοῦ ὁποῦ ὡς ὑπέβαλεν ἡ Γερμανικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἀνεν σύμβασης τηλεγράφου εἰς τὸ ναυτικὸν ὑπέβαλε τὴν ἐκθεσὶν αὐτῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀποφανομένη ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῶν ὧρων.

Ἡ ἐγκατάστασις θὰ γίνῃ εἰς τὸν ναύσταθμον, θὰ δύναται δὲ νὰ συννενοῖται εἰς ἀπόστασιν 500 χιλιομέτρων ἤτοι 200 ναυτικῶν μιλίων, μέχρι τῆς Κορίνθου, Κερκύρας, εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀσίας καὶ Θεσσαλονίκης.

Ἐπίσης θὰ γίνῃ ἡ ἐγκατάστασις μηχανημάτων εἰς τὰ θαλασσινὰ καὶ τὰ τορπιλικὰ. Ἡ ἀπαιτηθεομένη δαπάνη θὰ ἀνέλθῃ εἰς 150 χιλ. φρ. χρυσῶν.

ΠΡΟ καιροῦ ὁ ἀντιπλοίαρχος τοῦ Β. Ναυτικοῦ κ. Θεοφανίδης ὑπέβαλεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον σχέδιον μηχανήματος χορηγίον εἰς τοὺς πυροβολητὰς καὶ διὰ τοῦ ὁποῦ ἐπιτυγχάνεται ἡ εὐθυβολία τοῦ πυροβόλου. Τὸ μηχανήμα δοκιμασθέν παρ' ἐπιτροπῆς ἐκρίθη κατάλληλον καὶ ἐφηρμοσθῆναι εἰς τὰ πυροβόλα.

Ἡδὴ ἐξετασθήσαν εἰς φυλάδιον ὁδηγίαι τῆς χρήσεως τοῦ μηχανήματος, αἵτινες θὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ πυροβολητὰς.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ ἐξέλιξις τῆς διὰ τὸ Διάταγμα εἰς τὰ ἀνάκτορα πρὸς κύρωσιν, διὸ ἐγκρίνεται ἡ συμβασις περὶ ἀγορᾶς τῶν ὧλων.

—Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα σήμερον Τετάρτῃ δημοσιεύεται καὶ τὸ βασιλικὸν διάταγμα, διὸ ἡ Βουλὴ καλεῖται τῇ 21 τοῦ ἀρξάμενου μηνός.

—Αἱ εἰκασίαι ἔμυν, διὸ ἡ δολοφονικὴ ἀποπειρὰ τῶν Βουλάρχων σκοπὸν εἶχε τὸν μητροπολίτην Μ. ναστηροῦ ἐπιβεβαιῶνται κατὰ γράμμα ὑπὸ νεωτέρῳ τηλεγραφικῶν.

—Τὴν ἐσπέραν τῆς 1ης Νοεμβρίου παρετέθη εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Οὐδίνσορ καὶ ἐν τῇ ὀνομαστῇ αἰθούσῃ τῶν Ἱπποτῶν ἐπίσημον γεῖμα πρὸς τιμὴν τοῦ Βασιλέως.

Εἰς τὸ γεῖμα παρεκλήθησαν ὁ Πρωθυπουργὸς Μπαλφούρ, τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, λόκληρον τὸ Διπλωματικὸν Σώμα, ὁ λόρδος Ρόξφορντ, ὁ Τσάμπερλαιν, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν ἐπισήμων πολιτευτῶν.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος ἤγειρε θερμὸν λόγον πρὸς τοὺς ἐν τῇ αἰθρῇ τῆς Βασιλίσσης Γεώργιας.

Μετὰ τὸ γεῖμα ἐδόθη συναυλία ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ. Ὁ Βασιλεὺς ἐρχεται αὐρίον (ὅλη σήμερον) Τετάρτῃ εἰς Λονδίνον διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ ἀρχιδου Δρμάχου.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΩΝ «Η ΑΝΑΤΟΛΗ»

Νέα δωρεὰ τοῦ κ. Π. Περμαζόγλου

Ὁ ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Μικρασιατῶν, κ. Ἀνατολῆς κ. Ἰωάννης Περμαζόγλου, μαθὼν περὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὰς πολλὰς αἰτήσεις Μικρασιατικῶν Κοινοτήτων πρὸς τὸν Σύλλογον πρὸς παραλαβὴν ὑποτροφῶν, ἵνα ἐκπαιδευθῶσιν ἐν τῇ Ἱεροδιδασκαλείῳ τῆς Ἀποκαλύψεως ἐν Πάτρῳ καὶ τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ ταμείου τοῦ Συλλόγου πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τούτων, ἔσχε τὴν γενναίωσιν ἡμῶν καὶ φιλοπαύειαν καὶ φιλομουσίαν Ἀνθρ νὰ διπλοσπασθῇ τὴν ἐξ ἐξήκοντα ὀθωμανικῶν λιτρῶν ἐτήσιαν αὐτοῦ χορηγίαν πρὸς ἐκπαίδευσιν Ἱεροδιδασκάλων.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον βεβῶως συγκατατίθει ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ πρὸς τὸν Σύλλογον εὐεργεσίας τοῦ ἐπίτιμου αὐτοῦ Προέδρου, ἐξέρχεται δὲ θερμῶν λόγων τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ, τὴν τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν εὐεργετουμένων Μικρασιατικῶν Κοινοτήτων.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου).

Περὶ τῆς σπουδαιότητος καὶ πρακτικότητος ταύτης δωρεᾶς ὁ «Ἀγῶν» αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ γράψῃ εὐρύτερον ἐν τῷ ἐπομένῳ αὐτοῦ φύλλῳ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ «Α